

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

กรณีศึกษาเรื่องการเมือง ในเรื่องการออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางบริหารโดยข้าราชการประจำกับระบบการเมือง โดยมีนักการเมืองซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ต่างมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน¹ แต่เมื่อนำกระบวนการนี้ในการกำหนดนโยบายมาใช้เป็นพฤติกรรมในการตัดสินใจเกิดเป็นประเดิมปัญหาความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ต่างๆ ที่มองเห็นได้เพื่อให้ออกมาเป็นทางเลือกนโยบายให้เป็นไปตามความต้องการของกลุ่มหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยบังคับให้ผู้อื่นปฏิบัติตามไม่ว่าจะเป็นไปในเชิงป्रอรำนหรือนามธรรม ก็เท่ากับเป็นการใช้อำนาจและอิทธิพล อาจใช้วิธีการบุ่งคับ การใช้กำลัง การยักย้ายถ่ายเท การโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น การให้กำลังใจ หล่อหลานการซักขวนความกันหรือแยกกันจนเป็นเหตุให้การออกเอกสารสิทธิ์ (น.ส. 3 ก.) ในพื้นที่ซึ่งหัวดันของคาย เป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพราะได้มีพระราชบุเดชฎีกาประกาศให้เป็นเขตปฏิญญาที่ดิน เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2535 เจ้าน้าที่จังไม่สามารถออกหนังสือแสดงสิทธิ์ในที่ดินให้แก่ราษฎรที่ครอบครองและทำประโยชน์อยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินให้บังคับได้ สำหรับราษฎรดังกล่าวไม่ได้แจ้งการครอบครอง (ส.ค. 1) ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 หรือมิได้แจ้งความประสงค์จะได้สิทธิ์ในที่ดินตามมาตรา 27 ต่อ (ส.ค. 2) แห่งประมวลกฎหมายที่ดินให้ก่อนมีการกำหนดเขตปฏิญญาที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม

ดังนั้นมือพื้นที่ในเขตอำเภอพะเจริญ อำเภอไชพิสัย และกิ่งอำเภอปุ่งคล้าเป็นพื้นที่ที่มีการประกาศเขตปฏิญญาที่ดิน และไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ ที่ ส.ป.ก. เข้าดำเนินการเพื่อปฏิญญาที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือไม่ พนักงานเจ้าน้าที่จะสามารถออกหนังสือแสดงสิทธิ์ในที่ดินไม่ว่าจะเป็นโดยวิธีการเฉพาะราย ตามมาตรา 59 และมาตรา 59 หริ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หรือโดยการเดินสำรวจตามมาตรา 58 และมาตรา 58 หริ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ได้เฉพาะผู้ที่แจ้ง ส.ค. 1 หรือผู้ที่แจ้งความประสงค์จะได้สิทธิ์ในที่ดินตามมาตรา 27 ต่อ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่มิ

¹ Fred W. Riggs "Bureaucrats and Political Development A Paradoxical View," in Joseph Lapalombare (ed) Bureaucracy and Political Development (Princeton, New Jersey); Princeton University Press, 1963, PP. 120 - 169.

ร้อยก่อน กรณี ส.ป.ก. ร้องขอ² มีได้ออกญี่ปุ่นให้เงื่อนไขดังกล่าวแต่ประการใด แต่สำหรับที่ต้นใน เหตุ ส.ป.ก. หากได้มีการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ต้น น.ส. 3 ก. ให้แก่ผู้ที่มีได้แจ้ง ส.ค. 1 หรือแจ้ง ส.ค. 2 ไว้ก่อนมีพระราชบัญญัติกำหนดเขต ส.ป.ก. แล้ว การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ต้นนั้นย่อม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังกรณีที่เกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอพะเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งก่อให้เกิดความวุ่นวาย ดังนี้

การออกเอกสารสิทธิในที่ต้นเป็นนโยบายของรัฐบาล เป็นการรับรองสิทธิของคนรั้น ใน ระบบสมบูรณ์นาญาสิทธิราษฎร์ จนเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบบประชาธิปไตย การได้ มาซึ่งสิทธิในที่ต้นในเรื่องการทำกิน การจดนา และการทำนาด้วยสิทธิในที่ต้น ต้องยอมรับว่าการเมือง เข้ามามีบทบาทและแทรกแซงทุกอย่างทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปที่ต้นเพื่อเกษตรกรรมและออก เอกสาร ส.ป.ก. 4-01 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2536 หรือโครงการเร่งรัดการ ออกโฉนดที่ดินให้แล้วเสร็จภายใน 20 ปี โดยนักการเมืองสามารถกำหนดตนนโยบาย การเสริมโครง การก่อถนนด้วยมายและแบบปฏิบัติการของโครงการในสภาวะเศรษฐกิจในสังคมและการ สะสูนทุน ผลกระทบโดยการแทรกแซงทางการเมืองอย่างมากขึ้น การเมืองเข้ามาระบกเรียงเนื่องจาก ปัญหาเศรษฐกิจเป็นตัวผลักดันและสร้างแรงจูงใจ เพื่อการไปสู่ส่วนราชการเมือง โดยนักการ เมืองเข้ามาระบกเรียงจากภารกิจการได้รับเอกสารสิทธิในที่ต้น เพื่อนำไปใช้เป็นฐานในการ เศรษฐกิจสนับสนุนฐานทางการเมือง การก้าวสำคัญทางการเมืองที่มีการออกเอกสารสิทธิเป็นระดับบุคคลและครอบคลุมเมือง ถ้าเป็นเศรษฐกิจที่พัฒนาเองเพื่อความอยู่รอด การแทรกแซงก็จะไม่มาก แต่มีอิทธิพลใน ระบบทุนนิยม ที่ต้นเป็นปัจจัยในเรื่องเศรษฐกิจ การเมืองจึงเข้ามามีบทบาททำให้มีความเกี่ยวโยง หรือมีความสัมพันธ์กับสถาบันการเงิน เพราะหากสถาบันการเงินไม่เข้ามาเกี่ยวข้อง การออก เอกสารสิทธิ์ก็คงไม่เกิดประโยชน์ ที่มีการออกเอกสารสิทธิเพื่อรองรับต้องการน้ำไปเป็นหลักประกันการ ผู้ยืมเงิน เพื่อนำเงินจากสถาบันการเงินมาใช้ประโยชน์ในทางการเมือง ทำอย่างไรจะนำเงินจาก สถาบันการเงินมาใช้เป็นพื้นฐานทางการเมืองได้ จึงต้องมุ่งให้ได้มาซึ่งหลักประกันในเรื่องสิทธิในที่ ต้นคือเอกสารสิทธิ เนื่องกรณีการผู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการ จำกัด โดยนำเอกสาร สิทธิ (น.ส. 3 ก.) ในพื้นที่จังหวัดหนองคายไปเป็นหลักประกันค้ำประกัน

² พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อ เกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532

มาตรา 36 ทวิราชสสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ต้นมีอำนาจออก หนังสือแสดงสิทธิในที่ต้นเกี่ยวกับที่ดินของ ส.ป.ก. ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ตามที่ ส.ป.ก. ร้องขอ

การออกเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่อำเภอพะเจริญ จำนวนใช้พิมพ์ และกิ่งอำเภอปุ่งคล้า ที่ออกไม่โดยมีขอบด้วยกฎหมายเป็นเพราะบัญชาสภาพที่ดินในพื้นที่จังหวัดหนองคายมีสถานะทางกฎหมายหลายสถานะ เช่น ออยู่ในพื้นที่ป่า ออยู่ในพื้นที่ ส.ป.ก. ราชภูมิครอบครองมาก่อนปัจจุบัน กฏหมายที่ดินบังคับใช้ (ก่อน 1 ธันวาคม 2497) แต่มิได้แจ้งการครอบครอง ส.ค. 1 หรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรา 27 ตรี (ส.ค. 2) จึงทำให้เกิดปะเด็นทางกฎหมายว่าด้วยการปฏิญญาที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือตามประมวลกฎหมายที่ดิน โดยอาจต้องถอนสภาพที่ดิน หรือตั้งคณะกรรมการออกทửaสภาพก่อนดำเนินการออกเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่ดินให้กับราษฎร จึงทำให้เป็นดันเหตุให้การออกเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่จังหวัดหนองคายเป็นไปโดยมีขอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับโครงสร้างความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะสำนักงานที่ดินในเรื่องการทำกับดูแล หรือควบคุม เจ้าหน้าที่ดิน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากความรู้ความสามารถสามารถในเรื่องวิชาการ เมื่อต้องตัดสินใจวินิจฉัยสิ่งการในร่องกฎหมายก็อยู่บนความไม่แน่ใจ ไม่ได้ยึดถือหลักการและหลักเกณฑ์พื้นฐานเหตุผลและมาตรฐานมติตามด้วยกฎหมายเป็นชุดแบบในทางปฏิบัติ จึงเป็นโอกาสให้เจ้าหน้าที่ขาดระเบียบวินัย ความสำนึกรักและความรับผิดชอบ มองเห็นประโยชน์ที่มีการอนุบัน্ধน์ให้ทำ ในสิ่งที่ผิดโดยได้รับประยุชน์ตอบแทน การออกเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่จังหวัดหนองคายจึงสรุปได้ 5 ประเด็น ดัง

1. การรวมผลประโยชน์ระหว่างข้าราชการประจำ นักการเมือง หมายถึงข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกเอกสารสิทธิ์ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้จัดทำเรื่องราวการออกเอกสารสิทธิ์

2. การใช้อำนาจและอิทธิพลบังคับ โดยนักการเมืองสร้างอิทธิพลให้กลไกของรัฐ ทำความต้องการโดยอาศัยโครงสร้างอำนาจทางส่วนกลางให้ส่วนภูมิภาคต้องปฏิบัติตามโดย มีความชัดเจนว่าข้าราชการตอกย้ำภายใต้อำนาจและอิทธิพลทางการเมือง

3. การออกเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย เกิดจากความหละหลวย หรือไม่รับถุงของระบบบริหารงานที่ดิน มีการเตรียมการ จัดทีมงาน วางแผน เป็นเรื่องผลประโยชน์ที่นิยบยันให้เข้าราชการ ซึ่งมิยังเกี่ยวกับนายทุน นักการเมือง

4. การออกเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย เป็นเรื่องของรัฐศาสตร์การเมือง ข้าราชการท้องถิ่นส่วนใหญ่ unaware ทางเศรษฐกิจไม่ดี เห็นแก่ประโยชน์ที่มีผู้คนยิบยันให้ จึงใช้อำนาจหน้าที่ของตนก่ออิทธิพลให้เจ้าหน้าที่ระดับล่างปฏิบัติหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถาบันหรือองค์กรของรัฐ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามความต้องการของนายทุนและนักการเมือง

5. ปัญหาสำคัญประเดิ้นสุดท้ายคือ ช่องว่างในทางกฎหมาย ระหว่างบังคับคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2532) ประกอน มาตรา 59 ที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ออกเอกสารสิทธิ์กรณีเกิน 50 ไร่ได้ แต่ไม่ได้จำกัดจำนวนของผู้ว่าราชการจังหวัดว่าจะออกได้ไม่เกินเท่าไหร่ เมื่อไม่มีการจำกัดจำนวนของการออกเอกสารสิทธิ์ (น.ส. 3 ก.) ในพื้นที่จังหวัดนั้นอย่างเช่น ขยายผลการออกไปโดยมีรายชื่อย่างไม่จำกัด

ข้อเสนอแนะ

1. ความมีหมายงานท่านน้าที่ตรวจสอบการออกเอกสารสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดินโดยตรง ในสักษณะหน่วยครัวเรือนพิเศษ นอกเหนือจากผู้ดูแลชาวนาภาระภาระทาง ผู้ดูแลชาวนาภาระภาระที่ดิน และผู้ดูแลชาวนาภาระสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อการออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินเป็นเอกสารสิทธิ์ที่มีความสำคัญต่อการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดิน จึงรอบที่จะมีความมั่นคง ถูกต้องมีเด่นนั้น จะดีด้วย และความเชื่อถือจากภาคเอกชนจะลดน้อยลง หากความรัดเข้ม แน่นอน หรือความถูกต้องไม่เป็นไปตามสภาพที่ดินที่แสดงออกกฎหมาย

2. ผู้บริหารงานที่ดินต้องยึดมั่นในความถูกต้อง เที่ยงตรง ไม่เบงก้าวใช้อิทธิพลของนักการเมืองที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ ให้กระทำการในหน้าที่ไม่ดีไปจากหลักเกณฑ์ ข้อกำหนด หรือ ระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยเฉพาะการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ต้องสร้างจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่เกิดความรู้สึกในการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ไม่เห็นแก่ประโยชน์ที่สูญเสียของนักการเมืองหรือบุคคลใดให้ ทั้งต้องไม่เบงก้าวใช้อิทธิพลในการเมือง

3. ความมีภาระวางแผนการใช้ที่ดินในสักษณะของ “นโยบายที่ดินแห่งชาติ” (national land use planning law) เพื่อจัดทำแผนการใช้ที่ดินของประเทศโดยการกำหนดเขตที่ดินเมือง เขตเกษตรกรรม เขตป่าไม้ และเขตอนุรักษ์ทั้งหลายเป็นกรอบการจ้าวัดแผนพัฒนาฯตั้งแต่จังหวัด และระดับท้องถิ่น เพื่อป้องกันปะบบบริหารการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐ

4. แก้ไขกฎหมาย และควบคุมดูแลรั้วราชการประจําในการปฏิบัติหน้าที่ในแนวทาง

4.1 ระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2532) ควรแก้ไข อำนาจในการอนุมัติให้ออกเอกสารสิทธิ์ของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามนัยมาตรา 59 ที่ แบ่งประมวลกฎหมายที่ดิน จำกัดออกได้ในวงจำกัดเพียงได้ มิใช่ให้อำนาจโดยประกาศของเขต

4.2 ความมีบทบัญญัติกฎหมายภาษีที่รัฐบาล โดยเฉพาะในเรื่องของห้ามนำทรัพย์มาให้บังคับ เพราะมีการเพิ่มภาษีให้มากแต่ถูกต้องที่ดินจำนวนมาก หรือนำกฎหมายในเรื่อง

การจำเกิดสิทธิ์ของครองที่ติดมาใช้บังคับ การแสวงหาสิทธิ์ในที่ติดก็จะลดน้อยลง ปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรโดยน้ำอิฐอิพซิมมาใช้ก็จะผ่อนคลายลง และควรออกกฎหมายเดินหลักฐานการแจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) เพรำะ ส.ค.1 ออกมาด้วยแต่ พ.ศ. 2498 จนถึงขณะนี้รวมเวลา 43 ปี แต่ปรากฏว่ายังมีการนำ ส.ค. 1 มาใช้ในการออกเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ติดไม่มีผลลัพธ์ จนก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตจากเจ้าของที่ติดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงควรแก้การออกกฎหมายยกเลิกเพื่อจะได้มีการปลอมแปลง ส.ค. 1 มาใช้ในการออกเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ติดต่อไป

4.3 ต้องพัฒนาข้าราชการกรมที่ติด ให้มีความรู้ระดับกฎหมาย สามารถอธิบายให้กับผู้เกี่ยวข้องทราบว่าทำได้เพราเหตุใด ทำไมได้เพราเหตุใด และต้องมุ่งเน้นถึงสิทธิชุมชน สาธารณะ ราชภรัฐสิทธิ์และป้องปะโยชน์ในเรื่องสิทธิชุมชน เช่นหากมีการก่อร้านซื้อที่ดิน ราชภรัฐทราบได้และรู้ถึงผลเสียหายที่จะเกิดกับชุมชนที่ตนอยู่อาศัย และสามารถร้องขอความเป็นธรรมจากหน่วยงานของรัฐเพื่อป้องผลที่จะกระทบต่ochumชน โดยการเข้าเป้าและเพื่อรักษาสิทธิชุมชนพื้นฐาน

5. พระราชนัญญัติวิธีการทางปกครอง³ จะต้องเข้ามามีส่วนกำหนดขั้นตอนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ สอดรับกับการทำไม่จึงออกเอกสารสิทธิ์ให้ผู้ขอ หรือออกไม่ได้เพราเหตุใด และต้องพัฒนาคุณภาพนักการเมืองโดยการปฏิรูปการเมืองให้นักการเมืองรู้ถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน และรู้ถึงขอบเขตอำนาจของข้าราชการประจำตามบทกฎหมาย โดยไม่เข้าไปแทรกแซงหรือชื่นนำให้ปฏิบัติหน้าที่โดยผิดกฎหมาย คือเมื่อให้ความรู้ข้าราชการประจำแล้วต้องให้ความรู้นักการเมืองด้วยว่าหลักการตามกฎหมายมีอย่างไร ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการละเมิดก็ขอนห้ามที่จะดำเนินคดีตามบทกฎหมายว่าด้วยความผิดทางละเมิด⁴ ของเจ้าหน้าที่อย่างจริงจัง

6. รัฐควรที่จะทบทวนบทบาทของคณะกรรมการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการใช้การจัด การออกเอกสารสิทธิ์ และการให้ได้มาซึ่งสิทธิ์ในที่ดิน ให้มีความสอดคล้องและเกื้อกูลกันไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนและซัดแซดยังในด้านนโยบายการใช้ที่ดิน โดยให้มีคณะกรรมการระดับชาติ ซึ่งจัดคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีกรรมการจากหน่วยงานหลัก เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสถาบันสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล พัฒนา วางแผน การใช้ที่ดินไปในทิศทางเดียวกัน

³ พระราชนัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

⁴ พระราชนัญญัติความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8

7. คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติที่จัดตั้งตามนัยข้อ 6 ของที่จะรับฟังข้อคิดเห็นจากประชาชน และสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในหมู่ประชาชนรวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่าย เกี่ยวกับ กิจกรรมการจัดที่ดินเพื่อปูทางสีyah การเกษตร และการออกเอกสารสิทธิ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในที่ดิน นากรกิจการให้สามารถประยุกต์ใช้ได้เสียของประเทศไทย หรือประชาชนก็ให้สามารถออกเสียง ประชามติ เพื่อเป็นการลดรับกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 214 ที่ บัญญัติรองรับไว้

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 214 วรรคแรก ในกรณีที่ คณะกรรมการที่ดินว่าด้วยการในเรื่องให้อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของประเทศไทย หรือ ประชาชน นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ดินต้องมีร่างพระราชบัญญัติ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีการออกเสียงประชามติได้